

tilføie — bemærke, at jeg deler Mening med dem, der have udtalt, at det er naturligt fra Regjeringens Side, at en saadan Beslutning er forelagt for Rigsdagen. Men det har jo viist sig, at med Hensyn til denne Beslutnings hele Affattelse og ogsaa med Hensyn til Beslutningen i og for sig have Meningerne været saa deelte, at der kunde være Grund til at befrygte ikke blot en meget udtrukken Forhandling om denne Sag, men muligen ogsaa et Resultat af denne Forhandling, som dog maatte anses for at være lidet ønskeligt, det nemlig, at Thinget kom til at forkaste en saadan Beslutning og derved fremkaldte Forviklinger, som let kunde blive af en meget betænkelig Natur. Der er altsaa nu Spørgsmaal om, ad hvilken Vej der kunde være Udsigt til at komme ud over denne Vanskelighed efter den Udtalelse, der er fremkommen fra Ministeriets Side — thi til denne maa vi dog holde os, da det ikke har viist sig, at der for Ministeriet har været nogen tilstrækkelig Dpfordring til at modificere den. Denne Udtalelse gaaer ud paa, at Ministeriet for at komme frem med de paa-tænkte Lovforslag maatte være kommet til en Overbeviisning om, at der fra Thingets Side vilde i denne Sag blive fulgt en saadan Vej, som Ministeriet havde antyndet at kunne slutte sig til. Saa omtrent vare de Ord, som to Gange bestemt bleve fremhævede af den høit-ærede Indenrigsminister. Naar der nu foreligger to Forslag — det ene af min ærede Sidemand (Klein) om at afbryde denne første Behandling og at nedsætte et Udvalg, for i dette at forhandle med Regjeringen, og det andet om at lade Sagen gaae videre, og da, som det blev bemærket af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. Kim est ad) ved at slutte denne første Behandling, ved at vedtage Sagens Overgang til anden Behandling og — som jeg troer, der blev tilføiet — uden Nedsættelse af noget Udvalg at give en saadan Betryggelse for, at Thinget vil gaae den Vej, som Regjeringen forlanger eller attraaer — saa forekommer det mig aldeles ind-

lysende, at der er den bestemte Mangel ved den sidstnævnte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds foreslaaede Vej, at vi ikke have den allermindste Visshed for, at Regjeringen i en saadan Vedtagelse af Sagens Overgang til anden Behandling vilde see en tilstrækkelig Grund til at fremlægge de forskjellige Lovforslag, hvorom der er Spørgsmaal. Det maa dog indrømmes, at hvis Regjeringen vil staae fast ved den Anskuelse, at der maatte gives den en bestemt Grund til at antage, at man vilde gaae ind paa en Vej, som Regjeringen, efter hvad den nu har udtalt, kunde slutte sig til, saa er der ikke givet et saadant tilstrækkeligt Datum derved, at Thinget vedtager Sagens Overgang til anden Behandling. Man kan ikke sige, at Thinget derved har paataget sig den Forpligtelse at stemme for den ogsaa til anden Behandling, og vilde Regjeringen altsaa gaae ud derfra, vilde den let komme i en bethydelig Misforstaaelse. Dette vilde ikke engang kunne siges, selv om denne Vedtagelse om Overgang til anden Behandling skete med meget stor Majoritet, saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds bemærkede, men dertil kommer, at man ganske sikkert ikke iforveien kan vide, om der vil komme en stor Majoritet, efter de forskjellige Udtalelser, der ere faldne. Det er endog muligt, at der slet ikke vil komme nogen Majoritet derfor; men at man vil komme til det Resultat — som man maa være enig om at finde uheldigt — her at forkaste Forslaget og nægte dets Overgang til anden Behandling. For at man ikke skal udsætte sig derfor, men gaae den eneste Vej, som er tilstede efter de Udtalelser, der gjentagne Gange ere fremkomne og ere blevne fastholdte af den ærede Regjering, seer jeg ikke rettere, end at man maa følge det, som er blevet foreslaaet af min ærede Sidemand, om at nedsætte et Udvalg. Dette kan forhandle med Ministeriet og da bane den Vej, som vi Alle ønske at gaae. Jeg kan ikke see, at der er den mindste Betænkelighed ved at standse denne første Behand-